

ПРЕС КЛИПИНГ

14-15. децембар 2013.

НАСЛОВИ

- Радуловић: У 2014. кључно спровођење реформи;(стр.2)
- ЕКСКЛУЗИВНО: Енглези пале високе пећи у Железари!;**(стр.3)
- Приватизација убила провинцију;(стр.4)
- Добар посао могућ и са само 2.000 евра;(стр.5)
- Падају плате и пензије, расту само дугови;(стр.6)
- Од Вардара па до чипова: Топ 10 инвестиционих обећања Владе Србије; (стр.8)
- У Србији изгубљено 300.000 радних места;(стр.9)
- Радуловић: У 2014. кључно спровођење реформи;(стр.10)
- Радуловић: 2014. ће бити тешка, раст стиже тек 2015. године;(стр.11)
- Радници Застава оружја вратили се на посао;(стр.12)
- Док високе пећи тихују, гласине бујају;(стр.13)
- Не одустајем од мањих намета на плате;(стр.14)
- И у вишку има вишак;(стр.15)
- Обећавају нам више посла ако буду лакше отпуштали;(стр.16)
- Круни се европска држава благостања;(стр.18)
- Ни Америка није лишена радничког страха;(стр.20)
- Шта желе страни инвеститори;(стр.21)
- Радуловић: Не одустајем од мањих намета на плате;(стр.23)
- Сви путеви воде до Врчина;(стр.24)

Радуловић: У 2014. кључно спровођење реформи

Танјуг

Министар привреде Саша Радуловић изјавио је да ће у 2014. години пресудно бити спровођење и завршетак реформи, постављање на здраве ноге 153 друштвених предузећа и привлачење страних инвеститора

Министар привреде Саша Радуловић изјавио је у суботу да ће у 2014. години пресудно бити спровођење и завршетак реформи, постављање на здраве ноге 153 друштвених предузећа у складу са новим законима, као и привлачење страних инвеститора.

"С друге стране, морамо да доведемо јавна предузећа у ред, почели смо са прикупљањем њихових личних карата, а у 2014. години морамо да уђемо дубље, да решимо кључне проблеме у њима", рекао је Радуловић новинарима у паузи научне конференције "Економска политика Србије у 2014. години: Могућности привредног раста у условима реформе и фискалне консолидације".

Према његовим речима, "решење ових питања и реформе које се морају спровести кључни су да би након 2014. године, која ће бити јако тешка година, осетили неки бољитак у 2015. и раст који очекујемо".

Радуловић је рекао да постоји реална могућност остваривања уштеда на субвенцијама из буџета за јавна предузећа у наредној години, под условом да се изврши њихово реструктурирање.

"Разлог зашто имамо тако велике субвенције за 2014. годину и зашто буџет на неким местима није идеалан како би желели, је недостатак реформи. Буџет у ствари рефлектује колико дубоко сте ушли у реформе", објаснио је Радуловић и напоменуо да је буџет Министарства привреде за 2014. потпуно другачији од овогодишњег.

Организатор скупа на Економском факултету у Београду су Научно друштво економиста Србије са Академијом економских наука и Економски факултет.

ЕКСКЛУЗИВНО: Енглези пале високе пећи у Железари!

Ј. ИЛИЋ

Инвеститори из Велике Британије спремили понуду за преузимање смедеревске железаре. План је да се српска челичана потпуно скине са државног буџета у року од две године

ПОСЛЕ Американаца у смедеревску железару стижу Британци. Како „Новости“ ексклузивно сазнају, Инвестициони фонд из Уједињеног Краљевства најозбиљнији је стратешки партнер за нашу челичану. Они би према нашим сазнањима у наредне две године требало да преузму управљање у овој компанији.

Британци су најозбиљнији кандидати за будућег власника Железаре са 5.200 запослених, а одлука о томе, како сазнају незванично „Новости“, биће званично саопштена наредних дана.

- Од свих кандидата до сада, Британци су најизгледнији, уједно и најозбиљнији купци Железаре. Партнерство о коме се разговара подразумева да фабрика у наредне две године потпуно буде скинута са државног буџета, - каже наш извор.

Какав модел сарадње је тема преговора није познато, јер су сви који учествују у њима потписали акт о поверљивости.

Турски „Тошчелик“ који је прошле године, за 15,1 милион евра, купио никшићку железару, није будући власник односно партнер државе у фабрици, сазнајемо од истог извора.

НЕМА ФАВОРИТАИМА више заинтересованих за Железару Смедерево - кажу у Министарству привреде. - Са свим потенцијалним партнерима смо у комуникацији, али ниједан од њих нема привилегован статус. Поступак за избор стратешког партнера ће бити реализован по новом закону о приватизацији, чије се усвајање очекује до краја године и који поред различитих модалитета приватизације и партнерстава, предвиђа и потпуну одговорност и транспарентност и поступка и свих учесника у њему.

Док се преговори о преузимању ове стратешке фабрике приводе крају, у току је економски „ремонт“ челичане, утврђивање биланса, дугова и потраживања, што је услов за склапање договора са инвеститором.

Држава има намеру да у 2014. години помогне смедеревској железари кроз једну банкарску гаранцију у износу од 30 милиона евра, речено је „Новостима“ у Министарству финансија.

Реч је о испуњењу обећања претходне владе после априлског покретања производње. Тада је одлучено да у овој години за производњу челика држава гарантује сумом од око 155 милиона евра.

- У 2013. години по основу Закона о буџету Републике Србије на основу контрагаранција Фонду за развој и Агенцији за осигурање и финансирање извоза дате су гаранције пословним банкама од 76 милиона евра и 55,3 милиона долара - кажу у Министарству финансија.

Приватизација убила провинцију

В. Црњански Спасојевић

У 46 неразвијених општина живи скоро милион житеља, породице једва преживљавају. У последњих пет година иселило се 40.000 људи, углавном младих, а држава издваја годишње тек Четири евра по становнику

ПРОСЕЧНИ становник Беле Паланке има 43 године и плату од 15.770 динара, ако уопште нађе посао. Кад хоће да се умије, мора на бунар, јер две трећине немају водовод. По мразу зими јури у пољски клозет, јер пола житеља нема ни канализацију. Деца у школу грабе блатњавим путем јер је мањак асфалта. Нешто боље живи грађанин Тутина, у ком су услови слични, али просечна плата 28.245 динара.

И један и други могу само да маштају о републичкој заради од 33.000 динара, а са београдским просеком од 40.800 осећали би се као милијардери! Могли би да набаве без стискања огрев, и деци купе чизме и капуге.

Најновија студија Канцеларије за одрживи развој недовољно развијених подручја показала је да у 46 неразвијених општина живи скоро милион становника. Они су старији него у осталим деловима земље, а радно је способно 65 одсто. Ипак, посао има мање од трећине. Због беде у последњих пет година из Алексинца, Бабушнице, Бруса, Црне Траве, Куршумлије, Меровине, Љубовије, Житишта и осталих, иселило се више од 40.000 људи, углавном младих.

Шансе да нађу посао имају ретки, јер осим што немају где да раде, ни сами нису квалификовани - број неквалификованих радника далеко је већи него било где у земљи. Лоша инфраструктура спречава веће инвестиције. Тако у 11 места две трећине грађана нема водовод, а у 17 више од 90 одсто нема канализацију. За недовољно развијене до сада се издвајало из буџета четири евра по становнику. Неке земље издвајају и до трећину буџета.

- Били бисмо задовољни кад би бар један радио у породици, да може да је издржава. Међутим, више од половине породица нема ниједног запосленог. Буквално се боре да преживе. Неки добијају социјалну помоћ, неки преживљавају од сезонских послова. Немају ни за 100 грама кафе - каже председник општине Бојник Иван Стојановић.

ПРИОРИТЕТ ЕНЕРГЕТИКАСИРОМАШНЕ општине требало би да се групишу у седам целина: око Ниша, Новог Пазара, Ваљева, Врања, Панчева, Пожаревца и Крагујевца, и наступају заједнички. Приоритети ће бити енергетика, па је од 215 датих дозвола за изградњу малих хидроелектрана, 123 у изразито неразвијеним крајевима. Планиште има потенцијал ветра, Куршумлија соларни, Врање геотермални, источна Србија биомасу, а Ибар и Лим хидролошки.

Овде је радило пет-шест фабрика, које су затворене после неуспелих приватизација.

- Деца немају од чега да иду у школу, да купе свеску, ужину. Сваког дана примим по 10 људи који моле да им нађемо неки физички посао. Многи дођу и плачу: „Дај нам само за брашно!“ - каже Стојановић.

Председник општине Лебане Зоран Илић објашњава да је пре две деценије у том крају 12 фабрика запошљавало више од 5.000 људи. Данас у производњи једва ради 500, у малим породичним фирмама.

- Сви уговори о приватизацији су раскинути, осим једног. А и тај један је узео хиљаде квадрата пословног простора, а запошљава само једног радника! Срећа да смо административни центар, па је 2.000 људи у јавном сектору, око 5.000 ради у иностранству, углавном код Винћенце, где је развијена кожарска индустрија. Трећина је пољопривредно подручје и оно опстаје. Најтеже живе у граду они који немају ни гастарбајтере, ни пензионере да их издржавају - каже Илић.

По речима министра Сулејмана Угљанина, Канцеларија за одрживи развој већ пет година бави се истим послом:

- То што је циљ исти, значи да га још нисмо достигли. У осиромашеном буџету наш удео је више него скроман, око четири милиона евра годишње. Али желимо да што више конкретних ствари урадимо. Зато смо у сарадњи са Факултетом организационих наука направили програм одрживог развоја 2014-2020.

Добар посао могућ и са само 2.000 евра

З. РАДОВИЋ

Сваки трећи запослени у приватном сектору ради у микро предузећу са мање од 10 радника. Мали бизнис обезбедио радна места за 363.285 људи. Најчешће се отварају трговине, пекаре и угоститељски објекти

ПОСЛЕ јавних предузећа, која запошљавају око 735.000 људи, и великих приватних компанија, у којима ради око 433.000 грађана, најзначајнији послодавци у Србији су власници малих фирми, оних које на платном списку имају мање од десет запослених.

У већини развијених европских држава ове, углавном породичне мануфактуре, мотори су развоја привреде. И код нас би то можда могле да постану, али су данас, кажу стручњаци, оне више борци са ветрењачама и ентузијаста који се боре да уз минимум уложених средстава остваре профит само да преживе. Према подацима Уније послодаваца Србије, скоро свака друга мала фирма угаси се у прве три године рада.

Срећу да преживе дуже од тог рока имају само најупорнији. Међу њима је и породица Боснић из Нове Пазове. Свој бизнис су започели пре равно тридесет година, а од једне машине, која је производила кесе, стигли су до чак 22!

- У почетку су радили моји мама и тата, а бака и деда су помагали - прича Никола Боснић, директор продаје у предузећу за производњу и штампу џакова, кеса и фолија „Никсан“ из Нове Пазове.

- После су запошљавали једног по једног радника и данас их имамо 40. У међувремену смо проширили производњу и успели да заузмемо значајно место на тржишту. Сада више нисмо микро предузеће, али смо прошли трновит пут док нисмо почели да се бавимо озбиљном производњом.

Драгољуб Рајић, председник Уније послодаваца, напомиње да је основни проблем микро предузећа мали оснивачки капитал, јер се овакве фирме оснивају са 2.000 до 3.000 евра уштеђевине.

ОБИГРАВАЈУ ШАЛТЕРЕБИРОКРАТСКЕ обавезе просечном предузенту у Србији одузму скоро 45 одсто активног времена у току недеље - тврди Драгољуб Рајић. - Уместо да се труди да своју фирму води успешно, он обиграва разне шалтере државних институција, натезе се са инспекцијама, скупља различите папире, носи потврде, сваки други дан се обраћа књиговођи и покушава да реши бирократске заврзламе. Држава мора да буде сервис управо микро, малим и средњим предузећима и да им омогући једноставан рад, уз што мање трошкова.

- У бољим случајевима је то око 5.000 евра, док сваки десети уложи више од 10.000 евра - напомиње Рајић. - Овакве фирме немају неке значајније олакшице и плаћају порезе и доприносе на зараде по истим стопама доприноса као и они који су већ заузели своје место на тржишту. Пролазе кроз читав низ бирократских процедура у пословању које односе и новац и време, суочавају се са бројним проблемима и покушавају да некако опстану. Њихова предност је што имају мали број запослених и лакше могу да контролишу трошкове. Такође, лакше се

могу преоријентисати са једног типа услуга на други или са једног производа на други уколико виде да оно што су прво почели да производе или нуде као услугу не иде, односно да се не продаје довољно.

Рајић сматра да политика развоја микро предузећа мора да се промени. То значи да почетници морају имати одређене олакшице у прве две године рада, у виду мањег оптерећења зарада и мањих такси и накнада које наплаћују локалне самоуправе.

- Када у Влади Србије буду схватили да је сваки појединац који отвори малу фирму и почне легално пословање уствари велики плус за државу, јер она не мора да га издржава, онда ће услови за развој предузетништва почети да се мењају - истиче Драгољуб Рајић. - Политичари се деценијама такмиче да вуку за рукав неке велике инвеститоре, дају им субвенције од новца пореских обвезника и слично. Велики инвеститори јесу потребни, али богате државе су развијене зато што имају пуно малих и стабилних фирми које запошљавају више од 65 одсто радно способног становништва.

Милена Васић, шеф дирекције за развој привредних друштава и предузетништва у Националној агенцији за регионални развој, указује да међу микро предузећима доминирају мале трговинске радње, пекаре, продавнице брзе хране, кафићи и агенције за консултантске услуге.

- Има доста и предузетника из области саобраћаја који се баве превозом путника, таксирањем, селидбом, али и фирми које ангажују молере, тесаре и остале грађевинске раднике - каже Васићева. - Све су то углавном послови за које није потребно много улагања.

ВЕЛИКИ НАМЕТИ

РЕФОРМА пореске политике и смањење намета на рад би најбољи ефекат дали код малих предузећа - сматра Саша Радуловић, министар привреде. - Данас они од 300 евра које зараде, 120 морају да дају држави. У том сегменту је сива економија највећа, јер имају велику уштеду ако раде на црно.

УСВОЈЕН БУЏЕТ ЗА НАРЕДНУ ГОДИНУ

Падају плате и пензије, расту само дугови

Маријана Кркић

У буџету за наредну годину нешто више од половине свих расхода иде на плате запослених у јавном сектору и на дотирање фонда за исплату пензија. Ипак, и пензионери, а и они који раде у јавном сектору, морају да рачунају да ће им примања, реално, у наредној години бити нижа него до сада.

Кликни за увећање (+)

Држава је, наиме, одлучила да повећање плата и пензија у наредној години буде укупно 1,5 одсто, док се, у најбољем случају, рачуна да ће инфлација бити око 4,5 процената. За запослене који примају преко 60.000 динара, ту је и привремени, солидарни, порез који ће им се, сваког месеца одбијати од нето зараде.

Приметно је да држава, упркос најавама, није укидала агенције. Напротив, захваљујући накнадама које наплаћују ове институције, Влада рачуна на прилив у буџет од 1,1 милијарду динара. Од јавних предузећа ће, надају се, добити око три милијарде, колико ће им, бар према пројекцијама, уплатити и НБС.

Толико критиковане субвенције ће у 2014. бити мање у односу на ову годину свега за три милијарде динара. Железнице Србије ће, на изненађење многих, добити више него раније, тачније 13,2 милијарде динара.

У односу на ову годину највише је увећан буџет Министарства културе и информисања. За сада је, у оквиру њега, издвојено и 7,5 милијарди динара за финансирање РТС-а и РТВ-а, али само уколико дође до измене закона, односно укидања ТВ претплате. Уколико до тога не дође, новац ће бити остављен у посебан фонд.

Оно што, међутим, може бити проблем јесте чињеница да је буџет прављен уз претпоставку да ће Србија у наредној години имати привредни раст од бар један одсто. Али, с тим се не слажу економисти. - Сигуран сам да ће већ у првој половини 2014. бити потребан ребаланс буџета. У наредној години привреда Србије ће стагнирати, а могуће је да забележи и благи пад. Потребно

је извршити преко потребне реформе и отклонити слабости привреде, тврди проф. Милојко Арсић.

Слично размишља и Кори Удовички, која каже да „држава треба да се уозбиљи, да бисмо знали шта од ње можемо да очекујемо“. - У овим околностима није довољна антикорупцијска борба, констатује Удовички.

Професор Дејан Шошкић сматра да, у условима перманентног раста задуживања, морамо бити опрезни, јер смо, до сада, сервисирали јавни дуг без проблема, али да се околности на међународном тржишту могу променити.

Од Вардара па до чипова: Топ 10 инвестиционих обећања Владе Србије

Катарина Марковић

Пројекат Дунав-Морава-Вардар има најмање шансе да се реализује од десет топ пројеката које је најавила ова влада, процењују економисти.

Кликните за увећање (+)

Основни разлог због којег не треба очекивати изградњу канала коју је и председник Томислав Николић подржао јесте то што није доказана његова исплативост.

- Из Владе су поручили да је пројекат пожељан независно од тога колико ће коштати, што је неодрживо - категоричан је економиста Љубомир Маџар.

Све инвестиције за чију су реализацију потребне „арапске паре“, попут фабрике авио-делова или чипова, по мишљењу Маџара, још су „голуб на грани“ јер није извесно када и под којим условима ће стићи новац.

Професор Економског факултета у Београду Љубодраг Савић каже за „Блиц“ да је преузимање „Јата“ од „Етихада“ инвестиција која се реализује по плану, а да су извесни пројекти наводњавања и Костолац.

У Србији изгубљено 300.000 радних места

Бета

Закон о раду не ваља и потребно је да се мења јер је, између осталог, један од генератора сиве економије у Србији.

То је данас новинарима на Економском факултету казао министар привреде Саша Радуловић уз напомену да је као резултат таквог Закона о раду у претходном периоду у земљи изгубљено 300.000 радних места.

Резултат Закона о раду и његове примене треба да буде раст запошљавања, поновио је министар Радуловић пред почетак скупа "Економска политика Србије у 2014. " који се одржава на Економском факултету у Београду.

Претходних седмица предложене измене Закона о раду оштро су критиковане од стране синдикалних организација у Србији.

Радуловић: У 2014. кључно спровођење реформи

Танјуг

Министар привреде Саша Радуловић изјавио је данас да ће у 2014. години пресудно бити спровођење и завршетак реформи, постављање на здраве ноге 153 друштвених предузећа у складу са новим законима, као и привлачење страних инвеститора.

- С друге стране, морамо да доведемо јавна предузећа у ред, почели смо са прикупљањем њихових личних карата, а у 2014. години морамо да уђемо дубље, да решимо кључне проблеме у њима - рекао је Радуловић новинарима у паузи научне конференције "Економска политика Србије у 2014. години: Могућности привредног раста у условима реформе и фискалне консолидације".

Према његовим речима, "решење ових питања и реформе које се морају спровести кључни су да би након 2014. године, која ће бити јако тешка година, осетили неки бољитак у 2015. и раст који очекујемо".

Радуловић је рекао да постоји реална могућност остваривања уштеда на субвенцијама из буџета за јавна предузећа у наредној години, под условом да се изврши њихово реструктурирање.

- Разлог зашто имамо тако велике субвенције за 2014. годину и зашто буџет на неким местима није идеалан како би желели, је недостатак реформи. Буџет у ствари рефлектује колико дубоко сте ушли у реформе - објаснио је Радуловић и напоменуо да је буџет Министарства привреде за 2014. потпуно другачији од овогодишњег.

Организатор скупа на Економском факултету у Београду су Научно друштво економиста Србије са Академијом економских наука и Економски факултет.

Радуловић: 2014. ће бити тешка, раст стиже тек 2015. године

М. Кркић, Танјуг

Следећа година мора да буде година реформи у којој ће фокус бити на браунфилд инвестицијама и на 153 предузећа у реструктурирању. Видећемо шта је потребно да те фирме раде, а у 2014. години тражићемо инвеститора који ће их да их купи, рекао је Саша Радуловић.

Министар је рекао да је до сада урађена реорганизација Агенције за приватизацију, СИЕПЕ, Агенције за лиценцирање стечајних управника и агенције за осигурање и финансирање извоза.

Радуловић је нагласио да Агенција за приватизацију мора самостално да обавља посао и да буде одговорна за заштиту интереса инвеститора и предузећа. Како је истакао и посао СИЕПЕ ће бити настављен, али делом у оквиру министарства, а делом у оквиру Агенције за приватизацију.

Реформа јавних предузећа остављена је за 2014. годину. Предузећа нам достављају личне карте и очекујемо значајне помаке.

Говорећи о Фонду за развој министар је нагласио да Фонд не може да функционише као до сада, где ће 60 запослених администирати велики број кредита, нити ће од фонда моћи да се прави банка која ће одобравати кредите.

- Морамо да отклонимо узроке због којих су камате у Србији високе. Радимо план како ће Фонд за развој функционисати 2014. године, а правац у коме идемо је да Фонд подржава мали број стратешких пројеката привреде. Када очистимо предузећа у реструктурирању да више немају дугове, Фонд ће им дати иницијални подстицај, уз здраву хипотеку и одговоран приступ - рекао је Радуловић.

Наредна година мора да буде година реформи како би тек у 2015. могли да очекујемо бољи пословни амбијент и раст.

- Смањење намета на рад биће кључна мера коју ћу предложити у првом кварталу 2014. године како би пословање у Србији било боље - истакао је он.

Судбина предузећа у реструктурирању биће позната у јануару

Министар привреде најавио је вечерас да би до краја године или у јануару требало да буде утврђен потенцијал за привлачење инвеститора у 153 државних предузећа у реструктурирању.

- Сада ломимо кичму тог проблема и очекујем да до краја године или у јануару месецу преломимо тај део и утврдимо којом имовином располажу и да ли постоји потенцијал - рекао је Радуловић гостујући у емисији РТС-а "Око магазин".

Коментаришући та предузећа за чије решавање статуса је предвиђен рок до половине 2014. године, он је казао да је министарство добило све њихове "личне карте", али да нису све доброг квалитета. Према његовим речима, она предузећа са добрим пословним плановима добиће кредитну подршку и помоћ државе.

- Ако постоји добар пословни план, нико не треба да се боји за посао - нагласио је Радуловић и додао да ће за та предузећа држава тражити инвеститоре.

Држава не жели да има толико радника који ће изгубити посао, предстоји нам рад, комбинација чистих предузећа, са чистом имовином и без обавеза и то ће бити добар полигон за привлачење квалитетних инвеститора, нагласио је министар.

Према речима Радуловића, држава врло брзо мора да промени Закон о раду, али очигледно то неће бити учињено до краја године. Он је изразио очекивање да ће у јануару предлог тог закона ући у скупштинску процедуру.

Предлоге закона о приватизацији и стечају требало би да усвоји влада идуће седмице и биће изгласани у скупштин до краја године. Исти временски оквир министар очекује и за усвајање новог Закона у уређењу простора и изградњи, који ће убрзати издавање грађевинских дозвола.

Радници Застава оружја вратили се на посао

Танјуг

Свих 377 радника фабрике Застава оружје АД који су се определили за одлазак из фабрике, по основу социјалног програма, данас су се вратили на своја радна места, на позов Синдикалне организације.

Радници су послушали позив и препоруку Синдиката да се врате на посао, с обзиром на то, да се од надлежних министарстава није могла добити никаква информација о томе када ће радницима, који су се изјаснили за социјални програм бити испалћене отпремнине, наводи се у саопштењу Синдикалне организације Застава оружје.

Синдикат је јуче позвао све запослене који су се определили за социјални програм, а користе годишњи одмор, да се врате на радна места, јер имају ограничен број дана одмора и боље је да их сачувају за планирани прекид рада од 27. децембра до 13. јануара.

За социјални програм који је држава одобрила 29. новембра, и који, како је раније наведено, није урађен у договору са синдикатима, изјашњавали су се само радници који су стекли услов за пензију или имају пет година до пензије по једном од основа.

Рок је истекао 3. новембра и до тада се пријавило око 200 запослених, највише стручних кадрова, са високом школском спремом, чији одлазак за фабрику може имати велике последице, оценио је тај синдикат.
Политика

ПОЛИТИКА ONLINE

Док високе пећи тихују, гласине бујају

Поновно покретање смедеревске железаре све мање извесно, па се све наде полажу у март 2014. и долазак Британског инвестиционог фонда

Варнице усијаног челика у време док су Американци потпаљивали високе пећи

Смедерево – Док у смедеревској железари обе високе пећи тихују, а радници и читав град стрепе од најгорег сценарија, у јавности се по ко зна који пут спекулише о потенцијалним партнерима, наводно, заинтересованим за фабрику челика. Има ли заиста интересената, и ако има, када ће коначно држава изаћи са конкретним потезима, нико не зна.

Од силних гласина, које већ две године откако је „Ју-Ес стил” отишао нико не демантује, најсвежије су о доласку турског „Тросчелика” који би, наводно, да изнајми Железару. Не да купи, нити да буде партнер, већ као закупац. Како „Политика” незванично сазнаје, у игри око Железаре је наводно и Британски инвестициони фонд који би склопио аранжман са Србијом о пословима у смедеревској фабрици.

Од посла са Турцима нема ништа, они су долазили у Железару, али ту договор није постигнут. Најозбиљнији кандидат је Инвестициони фонд из Британије са којим је држава у озбиљним преговорима и то ће најкасније до марта бити дефинисано. Ако све буде договорено, они ће купити Железару. Дакле реч је о класичној купопродаји, а не о партнерству, тврди за наш лист извор близак Скупштини привредног друштва „Железара Смедерево” који каже да постоји уговор о поверљивости овог аранжмана, те да из тих разлога не може да говори јавно.

На другој страни, председник синдиката „Слога”, Жељко Веселиновић тврди да је „и овде реч о старим празним причама о новим инвеститорима”.

Инвестициони фондови улазе у профитабилне фирме које купују повољно, па их касније добро продају. Шта ће они у Железари чије је одржавање прескупо, губили би милионе, а питање је када би је и коме касније продали. Што се тиче „Тросчелика” из Турске који се бави производњом профила и цеви, а не челика, не видим зашто би дошли у фабрику са 5.500 људи, а читав њихов систем у Турској ради са 3.000 радника, каже за „Политику” Веселиновић.

Док се спекулације распирују, а нико се званично не оглашава, у фабрици царује неизвесност. Једну високу пећ угасили су још Американци, а друга је на тихи ход стављена 19. новембра због ремонта. И тада се могло чути да је ремонт изговор за безнадежно стање у фабрици, али званично се нико није огласио. Ремонт је ових дана продужен, о чему је „Политика” писала, јер нема пара за покретање континуиране производње. Члан Скупштине железаре Зоран Мишељић изјавио је тада за наш лист да „висока пећ није пица пећ да се пали и гаси кад хоћемо, већ је потребно имати сигуран капацитет за најмање два месеца рада”. Мишељић је јуче нагласио да се паљење пећи може очекивати крајем ове или почетком идуће године.

Руководство фабрике интензивно ради на прибављању акредитива и то ће бити убрзо решено, тврди Мишељић. Он није желео да говори о потенцијалним купцима фабрике у Смедереву.

О. Милошевић

Не одустајем од мањих намета на плате

Идућа година биће тешка и треба је искористити за реформе, нагласио министар привреде Саша Радуловић

Смањење намета на плате кључна је мера за 2014. годину и наставићу да инсистирам на томе да Влада Србије то усвоји, рекао је Саша Радуловић, министар привреде на јучерашњој конференцији на којој је говорио о резултатима рада свог министарства у последњих 100 дана откако га он води.

Радуловић очекује да ће 2014. бити тешка година у којој ће морати да буду спроведене реформе неопходне за побољшање услова за пословања. По њему, 2014. биће година реформи у којој неће расти стандард грађана, већ ће у најбољем случају стагнирати.

Он је истакао да су неопходне реформе предузећа у реструктурирању и јавних предузећа, затим регулаторна реформа, као и промене у систему социјалне заштите, пензијском, здравственом и образовном систему.

– Те реформе морамо да спроведемо да бисмо 2015. имали бољи привредни амбијент који ће довести до раста без којег нема новог запошљавања. Ако то не урадимо животни стандард ће наставити да пада, рекао је Радуловић.

За успех реформи је важно, како је оценио, да се сви суоче са реалним стањем и ураде оно што је неопходно да би се омогућило отварање нових радних места, што је циљ Владе Србије. Кључна мера у 2014. години биће, по његовим речима, пореско растерећење привреде. Најбоље субвенције привреди су да сви имају повољније услове пословања, уместо да само неки добију подстицаје, оценио је.

Указујући чиме је задовољан, министар привреде је навео да су припремљена четири кључна закона за привреду – о приватизацији, стечају, раду и планирању и изградњи, затим урађене су

„личне карте” предузећа у реструктурирању, јавних предузећа и оних које чека приватизација, а приводи се крају и реорганизација агенција у надлежности Министарства привреде.

Радуловић није желео да оцењује свој рад у првих 100 дана, али је рекао да су биле оправдане критике синдиката да није било довољно комуникације у припреми планова за предузећа у реструктурирању.

Радуловић је најавио да ће посао СИЕПА бити настављен, али не у тој агенцији, јер њене надлежности прелазе делом у министарство а делом у Агенцију за приватизацију.

Његов је предлог да средства Фонда за развој следеће године буду усмерена на неколико стратешких пројеката који нису инфраструктурни.

О Галеници – са банкама

Регулисање потраживања од „Галенике” још је на дневном реду преговора Министарства привреде и банака. Дуг „Галенике” према банкама, који је покривен државним гаранцијама, износи око 85 милиона евра, уз додатних 50-60 милиона евра.

– „Галеника” је добра компанија, али је имала катастрофалан менаџмент. Фабрика има добре производе, они имају тржиште и покушаћемо да очувамо тај део фабрике. „Лична карта” се приводи крају, прави се и програм реструктурирања. Тражићемо купца који неће куповати само тржиште „Галенике”, већ ће наставити производњу, рекао је Радуловић.

Влада Србије је 25. новембра дала сагласност за покретање поступка приватизације „Галенике”. За куповину је раније била заинтересована америчка компанија „Валиант”, али је почетком јуна ове године одустала од слања писма о намерама за стратешко партнерство.

Ј. Рабреновић

И у вишку има вишак

Социјални програм у чачанској компанији „Слобода” у последњи час смањен са 147 на 78 радника

Чачак – Компанија „Слобода” је Министарству привреде, у року који је истицао 5. децембра, доставила списак са именима 147 радника који су се добровољно јавили за социјални програм уз спецификацију потребних средстава за то – 181 милион динара. Листа је садржала две врсте радника: у једној (78) су запослени који имају пет година до испуњења првог услова за пензију и њима следују шест просечних зарада (60.102 динара), као и месечна накнада од 60 одсто до пензионисања, а у другој (69 радника) су они који већ испуњавају један од услова за одлазак у пензију и њима би припала једнократна отпремнина од десет просечних месечних зарада.

Ти други постали су, јуче пре подне, у вишку вишак. Министарство привреде тада је обавестило „Слободу” да ће прихватити социјални програм само за раднике којима недостаје до пет година за први услов за пензионисање. И да се, „с обзиром на недостатак средстава у буџету”, број запослених не може разликовати у односу на већ достављену документацију.

„Потребно је да програм доставите сутра ујутро (петак, 13. децембра), најкасније до 10 сати” – наводи се у поруци Министарства привреде.

Тако у највећој фабрици муниције на Балкану отпремнинама може да се нада само 78 радника, од којих ће последњи да буде пензионисан 2018. године. Такав програм кошта државу 139,7 милиона динара: 28,1 милион су отпремнине, а 111,6 милиона исплате преко Националне службе за запошљавање од 2014. до 2018. године.

– Од почетка смо имали недоумица и нејасноћа са овим програмом и сада се, ево, појавио још један проблем. Морамо да објашњавамо колегама, и надамо се да ће схватити, да програм изненада не важи за оне који су стекли један услов за пензионисање – каже за „Политику” Драган Јекић, председник Самосталног синдиката компаније „Слобода”.

Пре две седмице, кад је Министарство привреде одобрило социјални програм за фабрике Одбрамбене индустрије Србије, Министарство одбране је саветовало предузећа да се строго обрати пажња и „не примени принцип добровољности већ стварних потреба привредног друштва, кроз смањење непроизводних радника и радника до две године до пензије”. У синдикату „Слободе”, међутим, кажу да је убрзо стигло ново и потпуно другачије упутство, које налаже да принцип добровољности код пријављивања буде обавезан.

Суочивши се са нејасном ситуацијом, Комисија одбрамбене индустрије Самосталног синдиката металаца Србије састала се 28. новембра и упутила писмо помоћнику министра одбране за материјалне ресурсе и начелнику Управе за одбрамбене технологије. Синдикалци су захтевали појашњења.

„У добијеним материјалима за социјални програм постоје противречности које уносе забуну међу запослене и представнике синдиката којима се радници обраћају. Зато се намеће потреба одржавања хитног састанка са представницима синдиката и стручних служби предузећа, а имајући у виду да читав посао води Министарство привреде неопходно је обезбедити и присуство њихових људи”.

Међутим, до састанка није дошло.

Иначе, ово је после бомбардовања четврти социјални програм који се спроводи у „Слободи” и на тај начин, рачунајући и цивилни и војни део фабрике, колектив је до сада напустило више од 1.200 радника. „Слобода” данас има 1.532 радника, од којих је 348 уложено на одређено.

Г. Оташевић

ИЗМЕНЕ ЗАКОНА О РАДУ

Обећавају нам више посла ако буду лакше отпуштали

Држава и послодавци очекују да ће измене прописа о раду смањити незапосленост и побољшати пословни амбијент, али синдикати очекују талас отпуштања и даље осиромашење радника

Да ли ће убудуће радници у Србији заиста једноставније добијати отказ него до сада, а послодавци се заузврат лакше одлучивати да их запошљавају? Око овог главног питања на које би одговор требало да да нови закон о раду, чије се усвајање очекује у јануару, још нема сагласности. Синдикати, послодавци и држава на ову и многе друге дилеме, које је отворила промена прописа о раду, и даље гледају потпуно различито. И тако је већ годинама.

Најпре послодавци већ дуго јадикую над важећим Законом о раду говорећи да од радника прави „беле медведе”, како је то једном рекао један од највећих привредника у нашој земљи. И додао да им се тиме истовремено чини и медвеђа услуга. Претерана заштита радника не допушта послодавцима да лако запосле новог. Њихова логика је – ако не могу лако и јефтино да отпустим, онда без преке потребе нећу ни да запошљавам. Да ли је баш тако?

Јер синдикалци, са друге стране, поручују да ништа од овога није тачно. Привредници већ годинама, кажу, отпуштају како им је воља, а као доказ томе користе податке по којима је у Србији, од почетка кризе, без посла остало неколико стотина хиљада људи. Ко каже да је газдама до сада ико бранио да отпуштају људе, питају синдикати.

Држава је, пак, веома дуго била неми посматрач и покушавала да балансира између ове две крајности. Али, дошло је крајње време да се радно законодавство реформише и тај задатак је запао садашњој владајућој гарнитурџи, хтела то она или не. Осим тога, цела ова прича је и исполитизована, као што то код нас обично бива, а пацке на наш рачун редовно стижу са свих страна. Још се сећамо да је и Мајкл Кирби, амерички амбасадор у Србији, пре неколико месеци рекао да је овде готово немогуће било кога отпустити”.

Како ће тачно изгледати нови закон о раду, још се не зна, јер би јавна расправа о предлогу требало да почне 18. децембра. Али, многе контуре новог прописа већ се назиру и чини се да је не мали број њих близак баш ономе што су послодавци годинама тражили. Шта се налази у Предлогу новог закона о раду?

У Министарству привреде кажу да ће се најпре покушати са изменама које би могле да омогуће запошљавање радника са пуно година радног стажа.

– То ћемо постићи тако што ће се предвидети да се отпремнина плаћа само за године стажа проведене код тренутног послодавца. Треба омогућити флексибилне облике радног ангажовања, али их користити као изузетак, а као правило промовисати рад на неодређено време. Да би то било могуће, морамо да омогућимо послодавцима да раскину радни однос у случају пада привредних активности без административних зачкољица које сада омогућавају запосленима да их суд после више година врати на рад уз обавезу послодавца да надокнади све зараде које би он у међувремену примио – објашњава Душан Васиљевић, посебни саветник министра привреде Саше Радуловића.

Предвиђа се и да накнада за годишњи одмор не садржи бонусе и регресе из претходних месеци, како неко ко је на одмору не би примио већу плату него колега који је тај месец радио. Такође, бришу се одредбе према којима се одмор морао користити у највише два дела. Рад на неодређено време ће по свој прилици бити продужен са 12 на 24 месеца. Али више неће бити могуће да послодавац „шета” запосленог по наводно различитим радним местима више година. Ако после две године жели да задржи радника, мораће да закључи уговор на неодређено време. Осим тога, биће смањена и сума која се исплаћује приликом одласка у пензију и то са три на две плате.

– Има елемената са којима се послодавци неће у потпуности сложити и других које не подржавају синдикати. Неслагања између њих су велика, а механизми социјалног дијалога неразвијени. Разлике нису „испеглане” кроз дијалог, већ су репрезентативни синдикати иступили из радне групе. Ипак, усаглашена верзија ићи ће у јавну расправу и влада би Предлог закона могла да упути у Скупштину око нове године – наводи Васиљевић.

У Министарству рада, такође, кажу да се морају мењати одредбе које се односе на исплату отпремнина или продужавање рада на неодређено време.

– То не треба чинити уз стриктне услове. Обрачун накнада зарада требало би да буде према висини основне зараде, а не према заради у последња три месеца. Ту су и јаснији отказни разлози у случају повреде радне обавезе и проширивање круга санкција, како се отказ не би давао у свим ситуацијама. Треба појачати улогу Инспекције рада и повећати износ новчаних казни за прекршаје – појашњава Зоран Мартиновић, државни секретар у Министарству рада,

запошљавања и социјалне политике, објашњавајући како они виде будући механизам добијања отказа, односно запошљавања.

– Закон о раду не даје додатни основ за отпуштања радника. Ни садашњи закон то није могао да спречи, па не може ни будући, ма какав да је. Будући може да релаксира послодавце да се брже одлуче за доношење одлуке о технолошким вишковима, јер висине отпремнина треба да буду ниже. То опет значи да се ти исти вишкови лакше могу запослити код других послодаваца, јер они неће имати страх да ће им плаћати високе отпремнине у случају престанка потребе за њиховим радом. Свакако да планиране процесе решавања вишкова запослених у предузећима у реструктурирању не треба доводити у везу са овим законом – закључује Мартиновић.

Синдикати одбијају овакве предлоге. Како каже Љубисав Орбовић, председник Савеза самосталних синдиката Србије, нови закон, уколико се прихвате све најављене промене, довешће до масовног отпуштања, али ће и додатно осиромашити раднике.

– Запрепашћени смо предлогом да се не само отпремнине, већ и минули рад плаћа само за године проведене код последњег послодавца. Знамо да се радници у Србији тешко одлучују да промене фирму, а ово ће их још више демотивисати – наводи Орбовић, додајући да предлогом закона није предвиђено оснивање агенција за изнајмљивање (лизинг) радника, што је била једна од главних примедби синдиката.

Јасно је да синдикати очекују да у Србији наредне године уследи талас отпуштања. Али, држава, привредници и странци, који воде пројекте унапређења пословног амбијента у Србији, тврде да се то неће догодити. Које веровати?

– Страх синдиката да ће доћи до таласа отпуштања када нов закон о раду буде усвојен није оправдан. Искуства других земаља показују да ће флексибилнији закон о раду заправо довести до стварања више радних места. Да ли ће поједини губиташи из јавног сектора морати да отпусте одређен број радника? Да, али та предузећа ће морати да отпуштају раднике без обзира на то да ли је донет нов закон о раду или не. Са друге стране, нови закон ће подстаћи успешне приватне фирме да запосле више радника – објашњава Џо Лаутер, директор америчке агенције УСАИД, Пројекта за боље услове пословања, додајући да садашњи закон уништава радна места.

– О Закону о раду углавном разговарам са малим привредницима из Србије и могу вам рећи да они трпе негативне последице строгих прописа и непотребних трошкова које им држава намеће при запошљавању радника. Мала предузећа немају ни административно особље, ни новац да се баве обавезама које намећу Закон о раду и други прописи којима се уређује запошљавање. Ја бих рекао да су они, заједно са незапосленима, највеће жртве садашњег закона – закључује Лаутер.

И после свега, да ли ће нас заиста више запошљавати уколико нам лакше буду делили отказе? Надлежни и послодавци нам то обећавају, а међународна искуства то и потврђују. Али, како је Србија у транзиционом периоду често показивала своје особености, нема доказа да тако неће бити и сада.

Стефан Деспотовић

Круни се европска држава благостања

Будућност државе благостања, тековине на коју су Европљани деценијама били поносни јер је увек гарантовала живот достојан човека, па и у случају незапослености, старости и болести, никада није била неизвеснија.

Криза је у последњих пет година учинила своје и на Старом континенту су принуђени да мењају навике, пише „Њујорк тајмс”. Око права радника и њихове заштите копча ће се тек ломити широм Европе, а „држава дадиља”, како је од милоште зову британски лабуристи, повлачи се пред проамеричком политиком у области рада. Једна по једна држава одустаје од модела којим су се Европљани поносили још од Другог светског рата. Радник је све мање заштићен.

– Шпанија је продужила рад на одређено време и омогућила послодавцима да раднике држе у том положају чак четири године. Ирска и Португалија су замрзле минималне зараде, док их је Грчка умањила готово за четвртину. Многе европске државе, а нарочито оне на југу које су највише погођене кризом почеле су све мање да штите раднике и да умањују цену рада – пише „Њујорк тајмс”.

По мишљењу Ангеле Меркел, немачке канцеларке, то је начин да се буде конкурентан и да се повећа запосленост. Иако се европски одговор на кризу фокусирао на смањење буџетских трошкова, извесно је да ће убудуће морати да га прати и „ерозија” заштите радника.

Да ли је то нужно? Ако питате Ангелу Меркел, сигурно да. Јер почетком 2000. Немачка је сматрана европским болесником. Али, умањењем заштите радника успели су да створе амбијент у којем је дошло до отварања већег броја, додуше мање плаћених радних места. Настајали су такозвани „мини послови” на којима су радници ангажовани повремено и краткотрајно, односно по потреби послодаваца.

– Данас такве послове обавља петина популације у Немачкој. Али, разлике у друштву су постале веће. Десет одсто најбогатијих Немаца је 1990. године држало 26 одсто националног богатства, а данас чак 31 проценат — пише „Њујорк тајмс”.

Закључак тамошњих економиста је да држава благостања јесте доживела ерозију, сиромашнији су још више осиромашили, али нико не може да каже да Немачка није постала најјача европска економија.

Шта ће остати од европске државе благостања? И где смо ми у свему томе? Овдашњи економисти кажу да је јасно да је последњих година у европским државама амерички концепт почео да добија примат.

– Криза је оборила производњу, самим тим смањила дохотке и угрозила државу благостања. Сигурност радног места се смањује, то је тренд у многим државама у Европи, а видимо да ће се догодити и у Србији. Међутим, парадоксално је да је и у самој Америци држава почела да спасава поједине банке и компаније. Још се сећамо да је Обама спасао америчку ауто-индустрију на почетку кризе — објашњава Горан Николић са Института за европске студије, док су либерали и даље непоправљиви. Према речима Александра Стевановића, економисте Центра за слободно тржиште, који је тренутно и саветник министра Радуловића, преиспитивање концепта државе благостања у Европи ће све више бити изражено.

– Ми живимо у постиндустријском времену. Показало се да је модел државе благостања из осамдесетих и деведесетих година прошлог века неодржив. Довео је до раста националних дугова и мањих могућности да стандард и даље расте. Концепт европске државе благостања није успео закључак је Александра Стевановића.

С. Д.

Ни Америка није лишена радничког страха

Положај запослених у САД чини нам се идеалним, али проблеми слични нашим прате и најслабије плаћене у овој земљи

Док радници и синдикати у Србији, због страха од отпуштања бију битку против промене Закона о раду и завршетка реструктурирања предузећа губиташа, њихове колеге у Сједињеним Америчким Државама такође имају много разлога за бригу.

Недавна анкета која је спроведена међу радницима широм Америке показала је да су „веома забринуте и за свој посао и за читаву економију у овој земљи”, пише „Вашингтон пост”. Како наводе новинари овог листа, амерички радници живе у сталној „економској узнемирености”.

– Шест од десет радника у недавној анкети „Вашингтон пост Милер центра” мисли да би могли да изгубе посао, а готово сваки трећи од њих је веома забринут јер верује да ће заиста и остати без радног места – пише Вашингтон пост.

Из наше перспективе муке тамошње радне снаге делују више него смешно. Али, изгледа да је оно што би нама било идеално стање њима знак за аларм. Зашто? И новинари „Вашингтон поста” се питају исто – зашто су радници данас нервозни? Одговор је, кажу, стање саме економије.

Код нас сличних анкета нема, али неколико података одлично баца светло на проблеме америчког и српског радника. Најпре, незапосленост у Америци је око 11 одсто, док у Србији износи око 24 процента. Како нам тек предстоји решавање судбине 153 предузећа у реструктурирању, која запошљавају 51.000 људи, јасно је да забринутост за очување радног места у Србији није ништа мања него у Америци. Може бити само већа. Слично је и то што економисти, саговорници „Вашингтон поста”, оцењују да ће незапосленост у Америци највише погађати оне који најмање зарађују.

– Нема назнака ни да ће њихове зараде у скорије време бити повећане, а нарочито не онима који немају одговарајуће образовање, односно факултетске дипломе. Добро плаћених послова за људе који нису ишли на колеџ једноставно више нема – суморна је прогноза Мелисе Карни, економисте Брукингс института.

Тешку ситуацију слабо плаћених радника, односно оних који годишње зараде мање од 35.000 долара, „Вашингтон пост” илуструје свакодневицом Џона Стјуарта који сваке ноћи креће на посао у пола два. Чека ноћни аутобус за Филаделфију, а потом још један како би дошао до оближњег аеродрома, где ради од четири сата ујутру. Ту помаже људима који се отежано крећу и на овом послу зарађује 5,25 долара на сат. Мала зарада, каже, али не сме да је изгуби.

– Не преостаје ми да штедим, нити да купим ствари који су ми потребне како бих живео као људско биће – пожалио се он новинарима америчког листа.

Проблеми Џона Стјуарта нама нису нимало страни. Званични подаци показују да је у Србији од 2001. до 2012. године највише људи без посла остало управо у прерађивачкој индустрији, где су зараде најмање. Уколико знамо да је од 2002. године приватизовано 2.280 фирми, а да је поништено чак 675 приватизација, јасно је да су највећи терет поднели нико други него радници. Њима су касиле плате, остао неповезан радни стаж, неверене радне књижице...

После свега, закључак је једноставан. Оне којима је најтеже увек ће највише погодити и реформе и криза. Једино питање које се поставља је – да ли је реч о „неопходним жртвама”? Талас социјалног бунта и отварање Пандорине кутије радничког незадовољства неизбежни су пратиоци реформе и кризе сваког привредног система. И нашег и америчког. Ту изузетка нема. Слика сукоба рудара и полиције у Шкотској и бруталност обе стране обишле су свет када је осамдесетих година прошлог века Маргарет Тачер, британска премијерка, решила да их затвори. Како је у Британији након тога уследио економски бум погуран либералном економском филозофијом, није мало оних који би рекли да је челична лејди била у праву и да је та Пандорина кутија једноставно морала да се отвори.

И за крај, у целој овој причи о проблемима наших и америчких радника, новинари „Вашингтон поста” указали су на још један проблем, који нама такође није стран.

– Анкета је показала да се многи и даље не мењају. Мање од четири од десет слабо плаћених радника похађало је програме и тренинге на којима су покушавали да побољшају своје знање и вештине. То је мало јер, са друге стране, то ради чак две трећине оних који добро зарађују, односно више од 75.000 долара годишње – закључује се у тексту.

Амерички економисти на то имају једноставан одговор – сиромашни радници немају ни новца ни времена које би трошили на додатно образовање. Слично, нажалост, важи и за Србију.

С. Деспотовић

Шта желе страни инвеститори

У великим компанијама кажу да садашњи Закон о раду није у интересу ни послодаваца ни запослених

Страни инвеститори и послодавци, који су пристали да јавно говоре о изменама Закона о раду, истичу да се залажу за „флексибилније” тржиште рада. Шта то конкретно значи?

У Савету страних инвеститора објашњавају да су предлоге за унапређење овог закона годинама објављивали у Белој књизи. У најкраћем, они се односе на продужење рада на одређено радно време и на што једноставнији начин обрачуна зарада који је сада веома компликован. И треће, увођење концепта изнајмљивања радне снаге. Он се, како кажу, у пракси често примењује, али и даље није законски регулисан. По свему судећи неће бити ни убудуће, пошто се не налази у Предлогу новог закона у раду, и агенцијама за изнајмљивање радника се овај пропис по свему судећи неће бавити.

– Имајући у виду да желимо да будемо члан Европске уније и њених вредности, морамо да видимо шта је то што омогућава такве услове рада и живота. У овом прелазном периоду стање нашег радног законодавства још није усклађено са законима ЕУ. Можемо слободно да кажемо да су све земље у региону флексибилније и отвореније према променама Закона о раду. Већина од њих није у ЕУ, али су те промене препознале као потребу за повећањем ефикасности и конкурентности њихове привреде објаснио је Дејан Јечменица, председник Одбора за људске ресурсе Савета страних инвеститора.

У приватним компанијама које запошљавају велики број радника рекли су да су многа решења садашњег Закона о раду дискутабилна у пракси, да стварају ограничења и сметње у раду и да нису у интересу ни послодаваца ни запослених.

– Сматрамо да се проблем може решити појашњењем, односно прецизирањем одредаба закона ради лакше примене у пракси, као и бољим разумевањем потреба послодаваца. Овде се мисли на кључне проблеме који се јављају приликом запошљавања, али и у току трајања радног односа. То је, између осталог, непостојање рада по пројекту који би трајао дуже од 12 месеци, непостојање одредаба у делу запошљавања кадрова посредством агенција за запошљавање, предуги рокови за промену распореда рада запослених, промену радног места, али и даља обимна администрација која у великој мери утиче на ефикасност и пословање привредних субјеката – рекли су у „Делти”, додајући да најављена промена начина исплате отпремнина може да буде подстрек за запошљавање старијих суграђана.

И за белгијски „Делез” промена Закона о раду веома је актуелна тема.

– Надамо се да ће нове мере омогућити ефикаснију и економичнију организацију рада уз поштовање права запослених. Узимајући у обзир разноликост кадрова којим наше друштво располаже верујемо да би већа флексибилност запошљавања обезбедила либерализацију тржишта рада, олакшала флукуацију кадрова и пробудила тржишну утакмицу, промовисала нове, нетрадиционалне облике запошљавања и изнад свега омогућила поједностављење или укидање појединих административних процедура – сматра Сања Јевђенијевић, потпредседник људских ресурса и организационог развоја у „Делезу Србија”.

Драгољуб Рајић, директор Уније послодаваца Србије, сматра да се бука око Закона о раду не диже због самих промена овог закона.

– Разлог је то што синдикати желе да очувају привилегован положај запослених у јавном сектору, а посебно у јавним предузећима у односу на запослене у приватном сектору који често исте послове раде двоструко ефикасније и то са зарадом која је од 20 до 50 одсто мања него код њихових колега у јавном сектору – наводи он.

С. Д.

КАРЛОВ УГАО

- Пошто у Србији нема посла, могли смо Закон о раду да препишемо од Црногораца.
- Нови закон о раду односиће се само на шачицу запослених.
- Одсад ћемо лакше да се запошљавамо, а још лакше да добијамо отказ.
- Нови закон смислиће они који никада нису стварно радили.
- Закон о раду односи се и на пензионере, јер они без рада не могу да преживе с оваквим пензијама.
- Обично трутови доносе прописе за пчеле у кошници.
- Ако капиталисти буду задовољни новим законом, радници ће бити незадовољни. И обрнуто.
- Раднике не интересују субвенције. Ионако те паре иду газди.
- Не могу страни инвеститори да запосле толико радника, колико ови наши могу да отпусте.

Драгутин Минић

Радуловић: Не одустајем од мањих намета на плате

Смањење намета на плате је кључна мера за 2014. годину, оценио је данас министар привреде Саша Радуловић, истичући да ће наставити на томе да инсистира иако Влада Србије још за то није дала зелено светло.

Резимирајући урађено за протеклих сто дана, колико је на челу министарства, Радуловић је изразио незадовољство управо тиме што нису смањени намети на рад, односно што је изостала реформа пореске политике, али и због кашњења реформи у јавним предузећима. Сам себи оцену није желео да даје, јер резултате очекује тек наредне године, која, како је рекао, мора бити година реформи.

"Од свих процеса које смо покренули очекујем да донесу успех. Неће бити лако и отпори постоје. Битна је да разумемо ко шта ради и коме је шта задатак. Уколико не буде успеха, онда овај посао треба да се постави нови министар", додао је.

Све промене су тешке, људи им се опиру из страха од непознатог, али је потребно да изађемо из ситуације у којој се налазимо и да будемо много одговорнији, рекао је Радуловић на конференцији за новинаре у Влади Србије. Он је успешним оценио покретање измена четири законска документа - кључних за почетак регулаторне реформе, и личних карата предузећа, као и реформу агенција при министарству - Агенције за приватизацију, Агенције за лиценцирање стечајних управника и Агенције за страна улагања и промоцију извоза (СИЕПА).

Агенција за приватизацију била је "избушена", добијала је директиве из министарства, навео је Радуловић. Убудуће ће морати да сама доноси одлуке и ради самостално у оквиру својих надлежности. Посао СИЕПА-е ће бити настављен, али не у тој агенцији, већ њене надлежности одлазе делом у министарство а делом у Агенцију за приватизацију, подсетио је. Што се тиче инвестиција, фокус ће бити на привлачењу браун-филд инвестиција, за шта је неопходно довршити реструктурирање јавних предузећа.

"Резултати остају за наредну годину, која ће бити веома тешка, али 2014. мора бити година реформи. У њој се мора довршити реструктурирање 153 предузећа, обавити реформа других јавних предузећа, као и социјалног, пензионог, здравственог и образовног система", рекао је министар привреде.

Ако то буде урађено, у 2015. се, сматра Радуловић, може очекивати бољи пословни амбијент који води расту, а онда и привредни опоравак. У супротном, неће бити раста, а ни опоравка животног стандарда грађана.

"Следећа година ће бити велики тест за Владу", закључио је министар привреде.

(Тањуг)

Синдикати оптужили директора Железница Србије за непотизам и малверзације

Сви путеви воде до Врчина

АУТОР: Н. ПАВЛОВИЋ

Београд - Синдикат железничара не одустаје од захтева за смену директора Железница Србије Драгољуба Симоновића, а ових дана се спекулише и да о истој ствари размишља и председник Српске напредне странке и први потпредседник Владе Александар Вучић. Синдикати су још пре три дана изашли са детаљима о нагомиланим проблемима у том предузећу, а Симоновићу "на душу" стављају неконтролисано запошљавање рођака и комшија, скупе пословне ручкови и расипање новца. Наш лист је након те конференције за медије затражио од Железнице да одговоре на изнете оптужбе, али од њих још нисмо добили никакву изјаву. Синдикати су подсетили да се током непуног једногодишњег мандата Симоновића 32 сата путовало железницом до Бара, да је изгорео воз на релацији Мајданпек - Зајечар, али и да није обновљен ниједан километар пруге, као и да железнички прагови за које је издвојено 150 милиона динара нису искоришћени ни за шта. Синдикати наводе и да је у априлу поништена лицитација за продају 431 старог вагона на којој је постигнута добра цена, да би затим, у октобру, ово предузеће организовало другу лицитацију на којој су вагони продати у старо гвожђе по знатно нижој цени. Разлика у цени је око 65 милиона динара.

Симоновићу се замера и да је, откад је ступио на функцију, запошљавао нестручне кадрове махом из свога краја, тачније Врчина. Према Пословном плану из марта, било је предвиђено запошљавање 61 радника, а примљено је више од 300 људи, почевши од Симоновићевог личног шофера, који, како се наводи, прима плату од 135.000 динара. Медији су писали и о великим трошковима пословних путовања и луксузним ручковима на којима су се служили тартуфи и друге скупоцене ђаконије, а цех достигао и по неколико хиљада евра. У жижу јавности директор је доспео и натписима да се гради пружни прелаз у Врчину, иако Програмом пословања Железница Србије за 2013. годину то није било предвиђено. Занимљиво је да се спорни подвожњак налази на око 200 метара од Симоновићеве куће и да води до улице у којој живе његови бројни рођаци. Иначе, током овог викенда уводи се и нови ред вожње, тако да ће се возови који иду ка Пожаревцу обавезно заустављати и у Врчину.

Иначе, сам Симоновић је након постављења у неколико наврата изјављивао да Железница годишње плаћа милионске пенале јер због недостатка пројеката не може да повуче одобрене међународне кредите. Он је тада обећавао да ће детаљније изнети појединости о томе, али до данас то није учинио. Синдикат железничара Србије, Унија синдиката српских железница и Синдикат извршних служби српских железница, који заједно броје око 13.000 чланова од укупно 18.000 запослених, сложни су у захтеву за смену генералног директора Железница Србије. Они су се обратили и надлежном министарству и другим државним челницима у нади да ће се окончати, како тврде, самовоља њиховог послодавца.

Напредњаци су најавили до Нове године и смену неколико функционера из њихових редова, те се спекулише да је Симоновић високо рангиран на тој листи.